

Ny roman af koreanske Han Kang: Lektioner i græsk er hjerteskrærende

Han Kang har med god grund vundet utallige priser og konkurrencer i sit hjemland. Og for syv år siden vandt hun så den prestigefulde Man Booker International Prize.

Isabella Miehe-Renard
24.03.2024

BØGER // ANMELDELSE – Den koreanske forfatter Han Kangs roman *Lektioner i græsk* foreligger nu på dansk. Den er sørgelig, blødende, nærmest hjerteskrærende, men også fuld af håb, skriver Isabella Miehe-Renard.

Lektioner i græsk

Forfatter: Han Kang

Forlag: Gads Forlag

Oversat af Ninna Brenøe, 176 sider

Udkom 22. marts 2024.

Det er sjældent, jeg begynder en anmeldelse med citater. Helt uden en inviterende præsentation eller baggrundsinfo i mit forsøg på at invitere nye læsere ind i romanen. Det sidste vil jeg altid helst og gerne, men der er altså mening i at introducere netop denne roman, *Lektioner i græsk*, i dens særegne og side efter side mere og mere fascinerende stilistiske form.

Særegen er det adjektiv, der mest vender tilbage til mig. Unikt, ville nogle måske kalde dette greb. Her blot et kort og flot eksempel på *ORDENE* (ja, med vilje skriver jeg *ORDENE* i versaler). Forfatteren, en kvinde, Han Kang, har nemlig mest af alt greb om ord:

“Manden ved tavlen ser ud til at være et sted mellem midten og slutningen af trediverne. Han er spinkel, hans øjenbryn er som to fede accenttegn oppe over øjnene og en dyb rende for enden af næsen. Et vagt smil fra en tilbageholdt følelse spiller omkring munden.”

Og videre: ”Kvinden ser op på det ar, der løber som en smal og bleg kurve fra hans venstre øjenlåg ned til mundvigen. Dengang hun fik øje på det til deres første undervisningstime, havde hun tænkt på det som et mærke efter, at der engang havde strømmet tårer.”

 Lektioner i græsk er meget kort på blot 176 sider. Koncis og kompakt

Og – hav tålmodighed, hvis I fortsat læser med – allerede nu vælger jeg igen at citere fra en bog, I næppe ved noget som helst om. Endnu!

“Hvis bare hun selv havde tegnet et kort over den rute, hendes tårer plejede at flyde. Hvis bare hun havde brugt en nål til at indgravere prikker, eller endda små spor af blod, langs den rute, hvor ordene plejede at strømme. Men, mumler hun fra et sted dybere nede af tungen og halsen, den rute var forfærdelig at følge.”

HAN
KANG

LEKTIONER
LORDSKY

GADS
2011

På elegant vis blander Han Kang sit plot med smukke lyriske passager, skriver Isabella Mieke-Renard.

Jeg var meget nysgerrig, endda en lidt usikker læser af denne nyoversatte roman fra en åbenbart kendt sydkoreansk forfatter. Har jeg overhovedet læst bøger fra Sydkorea? Nej. Men hallo! Han Kang har med god grund, erfarer jeg først nu, vundet utallige priser og konkurrencer i sit hjemland og for syv år siden vandt hun så den prestigefulde Man Booker International Prize, som næsten altid betyder et stort gennembrud på det globale bogmarked. Prisen modtog hun for sin foreløbig mest oversatte (og ret så vilde og bestialske roman) *Vegetaren* (2015).

“Der er nemlig ingen klicheer. Ingen letkøbte metaforer, de kun to hovedfigurers tanker virker troværdige, plausible

Han Kangs stil er som et haikudigt, der spreder sig ud over en roman

Lektioner i græsk er meget kort på blot 176 sider. Koncis og kompakt. Han Kang er ikke japansk, I know, så genren haikudigter totalt forfejlet fra min side. Men alligevel, forestil jer, at hvis et haikudigt, kort, komprimeret og stramt og altid modsætningsfuldt i sidste linje, blev forlænget til en roman, så har jeg måske bedst beskrevet min egen læseoplevelse her.

Tilbage til værket; en kvinde. En mand. Han af svagsyn (som ender i blindhed) og hun lider af talesvigt. Livsafgørende syn svigter, evnen til at tale og udtrykke sig svigter. Stemmen forsvinder. Undervejs, helt tilfældigt, bliver de to skæbner tætte og forbundne. Hun som elev. Han som underviser. *Lektioner i oldgræsk*. Umiddelbart det mest banale *setup*, man kan tænke sig.

“Faktisk er hver en linje i bogen stilfærdig og forsigtig. Et fantastisk og fra forfatterens side helt bevidst formmæssigt *clash*. Et genre-sammenstød

Men *hey* og nej. Kun på grund af forfatterens leg med ord eller kunst med ord og sprogets betydning vokser bogen. Faktisk er hver en linje i bogen stilfærdig og

forsigtig. Et fantastisk og fra forfatterens side helt bevidst formmæssigt *clash*. Et genre-sammenstød.

Jeg fik som læser en kæmpe oplevelse. Gider jeg “ord der forklarer”/ “ord der forløser”? Ja, netop på disse romansider. Der er nemlig ingen klicheer. Ingen letkøbte metaforer, de to hovedfigurers tanker virker troværdige, plausible. Ja, nærmest rene. Som ingen tanker jo er. Alt flyder, et plot opstår nærmest uventet. Højt lixtal, som klicheen hedder, hvis man føler sig dum eller for besværet eller bare røvkeder sig som ny læser, er ikke korrekt betegnelse i dette tilfælde.

Men lov mig ikke blot at skimme teksten, så går den tabt. Mærk. Føl. Det er opdigtet, selvfølgelig. Roman-prosa. På elegant vis blander Han Kang sit plot med smukke lyriske passager. Jeg er fristet til at kalde *Lektioner i græsk* for et sandt ord-orgie. Det vilde ved orgiet? At det netop ikke er bombastisk.

Jeg anbefaler den, hvilket jeg næppe har underdrevet i min anmeldelse. Jeg beklager, men jeg nægter at gå ned i plottets detaljer. Men tro på mig, den er nok så sørgelig, blødende nærmest hjerteskrærende ind i mellem, men også fuld af håb. I troen på at sprog kan forbinde ulykkelige og lykkelige mennesker i relationer.

“Disse ords betydning kunne en anmelder aldrig have givet vægt eller forklaret så smukt

Jeg slutter, som jeg åbnede. Citater fra Han Kang. Blot lidt flere eksempler. Her uddrag fra manden, mens hans syn forsvinder dag for dag:

“Fordi jeg ved, at jeg vil trække i en let sweater og gå ud, om ikke andet så i min fantasi. At jeg vil gå skridt for skridt henad det mørke fortov. Jeg vil se det stof, som er mørket – et utroligt syn. Jeg vil pudse mine briller, tage dem på, spærre begge øjne så højt op som muligt og dyppe mit ansigt i det flygtige blå lys. Tror du mig? Mit hjerte skælver bare ved tanken.”

Kvinden, der er traumeramt og derfor som nævnt har mistet sin evne til at tale:

“Jeg samler hænderne foran brystet. Jeg fugter underlæben med tungespidsen. Hurtigt, stille, gnider jeg hænderne mod hinanden. Mine øjenlåg sitrer som syngende insektvinger. Jeg skiller mine læber, som allerede igen er tørre. Jeg trækker vejret dybere....) – og: “ Da jeg udtaler den første stavelse, lukker og åbner jeg omhyggeligt øjnene. Som om jeg forbereder mig på at opdage, at når jeg åbner dem igen, vil alting være forsvundet.”

Disse ords betydning kunne en anmelder aldrig have givet vægt eller forklaret så smukt. Derfor tak til sydkoreanske Han Kang. Nu på dansk.

Kan du lide, hvad du læser? [Se andre anmeldelser af Isabella Miehe-Renard her.](#)

Gads Forlag

Han Kang

sydkorea

Isabella Miehe-Renard

Isabella Miehe-Renard er journalist og forfatter. Hun er tidligere studievært på Kanal 2, TV2, DR1 og DR2. Hun bor i kollektiv i Halsnæs og trives udenfor rampelyset. Tæt på hav og fjord og Danmarks største sø.

Modtag POV Weekend, følg os på Facebook – eller bliv medlem!

Hold dig opdateret med ugens væsentligste analyser, anmeldelser og essays i **POV Weekend** – hver fredag morgen.

Det er gratis, og du kan tilmelde dig her →

Ja tak, send mig POV Weekend

POV er et åbent og uafhængigt dansk non-profit medie.

Har du mulighed for at bidrage til vores arbejde? Bliv medlem her →

25 kr./md.

50 kr./md.

100 kr./md.

Overblik

TOPHISTORIER

SENESTE

DEBAT

PODCAST

SPONSOREREDE ARTIKLER

POV International

OM POV

REDAKTION

SKRIBENTERNE

GÆSTESKRIBENTER

SAMARBEJDSPARTNERE